

Доброта.

Тя е най-ценното у всѣко момче или момиче, у всѣки човѣкъ. Ценна е тя толкова, колкото е ценно и здравето. Тя е душевно здраве.

Най-хубавата похвала на едно дете е да се каже за него: — това е добро момче! — или: — това е добро момиче!

А кога може да се рече за едно дете, че е добро?

— Добро е то, преди всичко, когато разумно се грижи за себе си: когато обича редъ и чистота, когато обича да се труди и да работи, когато добре пази своето здраве.

— После, добро е то, когато никому лошо не прави, за никого лошо не приказва, никому зло не мисли; когато не се сърди и гнѣви, не се кара и бие, не отвърща зло за зло; когато не завижда на другаритѣ, не се хвали и не се гордѣе.

Добро е едно дете, когато има милостиво сърдце, когато е готово да помогне съ каквото може на

своитѣ другарчета и на всички, които се намиратъ въ нѣкоя беда, които страдатъ отъ нѣщо или сж въ нужда.

— Добро е едно дете най-вече, когато неговата душа е изпълнена съ благодѣть и любовъ, когато отъ все сърдце обича не само своитѣ родители и роднини, не само своитѣ близки другарчета, но и всички други деца, и всички хора, па и всички живи същества и цѣлата природа; когато отъ все сърдце обича то и Всеблагия Богъ, Твореца на човѣцитѣ, на всичко живо, на цѣлия свѣтъ.

Добротата е и душевна красота. Доброто дете има ясенъ и свѣтълъ погледъ. Лицето му е весело и засмѣно. Говорѣтъ му е мекъ, сърдеченъ. Мило и драго ти става, кога видишъ едно добро дете!

Бждете добри, мили деца. Вашата доброта ще донесе радостъ и щастие и на скжпата ни родина.

Т. Г. Влайковъ.

„Добриятъ намира благоволение отъ Господа, а коварния човѣкъ Той ще осжди“.

(Библията: Прит. гл. 12, ст. 2).

Есень.

Топло лѣто
презъ морето
отлетѣ далечъ;
хладна есень
съ тжжна пѣсень
е предъ нази вечъ.

Нѣма радостъ,
нѣма младостъ,
нѣма сладкъ гласъ;
звѣнки пѣсни
тъй чудесни
млъкнаха завчасъ.

Птички красни,
сладкогласни
нѣма въ китни лесъ,
а листата
на гората
сѣхнатъ, капятъ днесъ.

Люб. Бобевски.